

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 0

No. Prichádzame k bodu 12 a to je stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k mediálnym útokom na sudkyňu Vieru.

Rečník 9

Hadrbultovú.

Rečník 0

Nasledovný bod programu som dala zaradiť, resp. zaradila do programu dvanásteho zasadnutia Súdnej rady v roku 2024 s poukazom na článok v Denníku N, ktorý bol zverejnený 6. Decembra 2024 a týkal sa sudkyne Viery Hadrbulcovej a jedného jej rozhodnutia, teda konkrétne neodkladného opatrovateľa, opatrenia navrhovateľa, tak, ako to vyplýva z mediálnych informácií Daniela Bombica, ktoré spochybňujú tieto, tieto veci v tom článku, spochybňujú osobu sudkyne a vysvetlím to podrobnejšie, nebude to dlhé, ale vysvetlím to na konkrétnych veciach.

Tento článok, konkrétne článok.

Šéfredaktora Denníka N 6. Decembra 17. 31 bol zverejnený na webe Denníka N, kde tento článok začína, ide článok, tomuto článku predchádzal ešte z toho istého dňa 17. 29. Článok Dušana Mikušoviča na tom istom webe, kde on informoval, že 5. Decembra večer dostali to rozhodnutie, takže mali ho k dispozícii, 2 minúty na to bol teda zverejnený článok šéfredaktora Denníka N Matúša Kostolného, ktorý začína tie prvé otázky. Nepotrebujeme rozhodnutie súdu, aby ste vedeli, že je niekto fašista, nepotrebujete rozhodnutie súdu, aby ste vedeli, že taký človek je nebezpečný, nepotrebujete rozhodnutie súdu, aby ste vedeli, štát sa rozhodol chrániť Daniela Bombica, ktorý roky hajluje, vraj má právo na prezumpciu neviny a žiaden súd ešte nerozhodol. Bombic je hrozbou, ale tou je aj rozhodnutie súdu. Sudkyňa Viera Hadrbulcová zastu, ktorá štát zastupuje. Tento prostredníctvom nej stratil súdnosť a chráni násilníka.

Na tento článok. Samozrejme, keďže máme vlnu anonymných názorov a dobu, vlnu anonymných názorov nielen na Slovensku.

Tak sa spustili komentý, budem hocitovať, aby bolo každému jasné, ide o koment, ktorý oni potom boli niektoré zmazané, čím aj Denník N neskôr argumentoval. K tomu sa dostanem. Viera hadrbulcov, aj obyčajná predajňa až Česka a všetci poctiví sudcovia poctiví s tvrdými. Na konci by sa mali hrubá urážka ozvať. Ja. Takýchto komentárov tam bolo viacero po tom, čo som komunikovala s viacerými z vás, teda skoro s každým z vás, ktorí ste sa mi iniciatívne ozývali a nielen to, ozývali sa mi aj jemne povedané, nahnevaní sudcovia, ozývali sa mi znechutení advokáti, komunikovala som s viacerými z vás aj o tom, že zaradím tento bod na dnešné zasadnutie. A nielen to, keďže sa na mňa obracali neformálne, aby to nevyznelo, že som dostala nejaké otázky, na ktoré som neodpovedala, aj novinári, ja som vám oznámila, že vydám krátku tlačovú správu. Vedeli ste o tom už v sobotu na obed s tým, že tento bod zaradím, tak som si dovoľila vydať správu, kde tlačová správa znela. Predsedníčka Súdnej rady Slovenskej republiky Marcela Kosová k hrubým útokom na konkrétnu sudkyňu, ktoré sú publikované v Denníku N pripomína, že je veľmi nebezpečné, keď sa v konkrétnom médiu

obsahom článku burcuje verejnosť nenávisťným útokom na sudcu a zároveň sa verejne oznamuje, že rozhodnutia súdov nie je potrebné, nie sú potrebné a nie je potrebné ich rešpektovať. Novinár musí rešpektovať základné princípy právneho štátu a všeobecné morálne princípy.

Marcela Kosová pripomína etický kódex novinára, v ktorom stojí, že novinár nepodnecuje priamo ani nepriamo akúkoľvek nenávisť. A oznámila som teda, že to bude predmetom dnešného zasadnutia.

Rečník 27

No.

Rečník 0

Medzitým vyšli ďalšie 2 články v Denníku N, teda okrem toho 6. Decembra vyšli ďalšie 2 články z pera šéfredaktora a opäť z pera pána šnídla.

Pokiaľ to bolo 9. Decembra 1. 10, 2 6 a druhý 9. Decembra 17. 3 1. V tom článku z 9. Decembra 10, 2 6. Pán šéfredaktor uvádza, že názov je rasista, je rasistom aj bez rozsudku. Stačí, že hovorí o vyhladení Židov a hajluje. V tom texte sa píše. Predsedníčka Súdnej rady Marcela Kosová aj Minister spravodlivosti tvrdia, že Denník N nerešpektuje rozhodnutie súdu.

Predsedníčka Súdnej rady nám vyčíta, že burcujeme verejnosť nenávisťným útokom na sudkyňu Vieru Hadrbulcovú, nič také sme nerobili. Kritika rozhodnutia súdu nie je navádzaním na útoky. Celý ten článok máte k dispozícii z toho 6. Decembra, tak viete si urobiť. Myslím si, že ste spôsobili svoj názor. Kde je tam kritika rozhodnutia súdu a či ide o útok.

Svoj hnev? Teda uvádzajú, že diskusiu vypli a urobili tak preto, lebo rešpektujú rozhodnutie súdu a nechcú dávať priestor. Nič také nenapísal, že netreba rešpektovať a nie sú potrebné na to, aby človek mohol o niekom inom povedať, že rasista, fašista, násilník nepotrebuje. Rozhodnutie súdu rešpektuje. Aj to, že si vyberám, ktorých sudcov sa zastanem a kedy sa ozvem. Predovšetkým ja som v tej tlačovej správe, ktorú som vydala, hovorila o tom, že nie je správne, ak sa burcuje verejnosť nenávisťným prejavom, ja som nikde nenapísala, že nie je správne, že Denník N napísal článok, na ktorý zareagovali, zareagovali diskutujúci, pretože burcovanie verejnosti k nenávisťným prejavom môže mať také parametre aj vtedy, ak nikto takto nezareaguje, pretože my nevieme, či niekto nečaká na doktorku Hadrbulcovú alebo na nejakého iného sudcu, ktorého očiach nejakého človeka je každý takýto sudca nehodný a ochraňuje fašistov a nezačne prinajlepšom nadávať niekde pred súdom alebo kdekoľvek inde. Ja podotýkam, že v tej tlačovej správe som sa ani len nedotkla obsahu rozhodnutia, ani som nenaznačila, či je alebo nie je pán Bombic fašista, ani som neobhajovala to, že či niekto môže hajlovať, nemôže hajlovať alebo čo. Ja som hovorila všeobecne o tom a je mi úplne 1, o aké rozhodnutie súdu ide, že rozhodnutia súdu sa musia rešpektovať a sú na to zákonné prostriedky, ako na ne reagovať.

Pripomínam, že Denník N je účastníkom konania v tejto veci a hoci v tých článkoch uvádza, že ešte nebolo rozhodnuté vo veci samej, ak som si prečítala to rozhodnutie o neodkladnom

opatrení, ktoré samotný Denník N zverejnil na konci toho článku, tak teda ja som trestnička, ale z obsahu toho mi vyplýva, že tam nie je žiadna žaloba na rozhodnutie o veci samej, pretože z obsahu toho neodkladného opatrenia vyplýva, že to rozhodnutie je definované do skončenia právoplatných trestných konaní, vôbec sa tam nehovorí o budúcich trovách alebo ja neviem aké všetky náležitosti mám takéto rozhodnutie, čiže ja si, ja, z toho mi vyplýva, že žiadna žaloba tam nie je, toto je rozhodnutie, voči ktorému ak je nesprávne, tak na základe toho, že už Denník N v štyroch článkoch oznamoval celému ľudu, že využije opravný prostriedok, takto Krajský súd zruší, ak je správne, tak to Krajský súd potvrdí, to je celé a je mi úplne 1. A aké ide rozhodnutie?

Rozhodnutie súdu?

To, že mi volali nahnevani advokáti, nemá súvis len v tom článku, ale má to súvis aj v tom, ako reagoval 1 z ich oficiálnych kolegov, a to je asi vieme, kto? Doktor Peter Kubina, ktorý napísal, ak som si správne prečítal to hanebné neodkladné opatrenie, tak zakazuje novinárom nazývať obyvateľa londýnskej pivnice antisemitom, extrémistom a neonacistom. Keďže slovenčina je jazyk irečity a pestrý, pozná aj hodnotiace úsudky, ako napr. neokrúchane, chrapúň, hovädo, omyl prírody či ľudský odpad, na ktoré sa rozhodnutia súdu nevzťahuje a t d'. nech však večná hanba zostane na všetkých, ktorí mu dopomohli na tento svet, čo sa týka toho rozhodnutia. A dúfa, že upadne do zabudnutia, takže forma tohto vyjadrenia naštartovala advokátov. Či toto je spôsob človeka, ktorý má obhajovať.

To, že sa vyjadrovali viacerí novinári, je samozrejme.

Rečník 9

Alebo.

Rečník 0

Čo treba útočiť, keď sa niekto ozve a ochraňuje justíciu, lebo však justícia, čo? Treba ju zakopať. To, že pani Zuzana Kovačič Hanzelová má nejaký záujem na skončení tejto veci, ja jej vôbec neberiem na to právo má, ale ak teda prosíš alebo tvrdíš, že na extradíciu pána Bombica sa čaká nekonečne dlho, tak by sa mala opýtať na tú krajinu, ktorá ho má vydať. Tam by sa mala obrátiť nie na Slovensko, pretože ak vieme, tak vydanie, záleží teda, kto s tým pracujete, nie úplne celkom na tej krajine, ktorá žiada vydať takúto osobu. Teda neviem si predstaviť, že ako by mala pani sudkyňa vyhodnotiť túto skutočnosť.

Samozrejme, že ako inak, ozval sa teda okrem Denníka N, ozval sa aj Týždeň.

Rečník 1

Sk.

Rečník 0

Pán Martin Mojžiš, ktorý má v týždni na starosti rubriky, veda a šport a ako sám osebe píše, vie sa celkom slušne nahnevať. Napísal článok.

Pod názvom na obranu Marcely Kosovej.

Uviedol šéfredaktor Denníka N. Matúš Kostolný napísal k Hadrbulcovej uznesenie, článok

Kosovu tento fakt zrejme prekvapil. Asi očakávala, že to prejdú mlčaním, neočakávala som, že to prejdú mlčaním, očakávala som, že ak sa ozvú, tak to bude vecná kritika a nie bohapustý útok na sudkyňu a spájanie sudkyne s fašizmom. Bud' v šoku z tohto prekvapenia alebo v dôsledku elementárnej neschopnosti čítania s porozumením. Kosová považuje tento text za hrubé mediálne útoky na sudkyňu Vieru Hadrbulcovú, pričom novinári vraj nesmú spochybňovať základné princípy právneho štátu, pán novinár, ak teda má problém s tým, že novinári vraj nesmú spochybňovať základné princípy právneho štátu a podľa neho môžu. Tak by som mu odporučila, aby si pozrel etický kódex novinára, pretože toto, čo ja som uviedla v tej tlačovej správe, sa nachádza v etickom kódexe novinára a nech sa obrátiť teda na slovenský syntikát novinárov, ktorý tento etický na tomto participoval alebo ho dokonca vytvoril, že toto sa tam má vyhodiť, lebo citujem novinár a objekt jeho záujmu, to je to v tej časti bod 4.

Novinár rešpektuje základné princípy demokratického a právneho štátu, ústavný poriadok Slovenskej republiky, ako aj platné právo a všeobecné morálne princípy, takže nie vraj, ale je to v etickom kódexe novinára, citujem a predsedkyňa Súdnej rady môže písať nezmysly, ktoré spochybňujú predsedkyňu Súdnej rady, Kosová nám totiž podáva veľmi jasnú správu o stave slovenského súdnictva a je dobré, že to ako predsedkyňa Súdnej rady robí. Prečítajte si, Matúšov článok asi myslí kostolného, lebo ja neviem, či sa krstným menom volajú novinári a potom Kosovej vetu. Je veľmi nebezpečné, keď sa v konkrétnom médiu obsahom článku burcuje verejnosť nenávisťným útokom na sudcu a zároveň sa verejne oznamuje, že rozhodnutia súdov nie je, nie sú potrebné a nie je potrebné ich rešpektovať.

Rečník 9

No, takže takto.

Rečník 0

Viem čítať s porozumením a dokonca, ak novinár napíše o tom, že nie som schopná čítať s porozumením ani spisy.

Mal by mať k tomu, ak je to teda novinárska práca, lebo takto sa pristupuje k sudcom, nie, že by som bola nejako osobne dotknutá pánom Mojžišom, ale takto sa pristupuje k sudcom, ak by, ak teda chce povedať, že neviem čítať spisy, t zn. neviem rozhodovať, keďže neviem čítať s porozumením a ak toto novinár má právo si to o mne samozrejme myslieť, ale má na to mať podklady. Pracujem na Krajskom súde 10 rokov, t zn. Krajský súd je Odvolací súd a rozhodujeme s konečnou platnosťou o mimoriadnych opravných prostriedkoch voči mojim rozhodnutiam rozhoduje Najvyšší súd, tam je obraz toho, ako rozhodujem, či viem čítať spisy a či viem rozhodovať.

Rečník 9

Koľko.

Rečník 0

Úspešných dovolaní za tých 10 rokov v mojich veciach bolo podaných na Najvyšší súd 0.

Pokiaľ ide o to, že asi nemusíme chcieť od každého novinára alebo osobu, ktorá sa nazýva novinárom.

Rečník 1

Aby.

Rečník 0

Pracoval s faktami, aby písal články, ktoré majú nejaký podklad, aby neurážal respondentov, aby to nebolo len vypnutý hnev, hoci sa teda ľahko nahnevá, ale hnev nie je dobrý radca, minimálne pri písaní článkov.

A ak nechceme od neho, aby poznal etický kódex novinára, lebo spochybňuje to, čo je v ňom napísané a je to môj problém, že ja to tam dávam, tak ja by som poprosila pánov novinárov. Myslím si, že je celkom legitímne chcieť, aby ste vedeli aspoň po slovensky.

Po slovensky. Nie je predsedkyňa, ale predsedníčka 3× je tam uvedené predsedkyňa. Zámerné som to čítala. Ja neviem, či tam nemajú jazykovú korektúru alebo kto, ale prosím vás, píšete, čo chcete, my si o tom myslíme tvoje, ale aspoň nech je to po slovensky.

Takže toto bol dôvod.

Rečník 1

Pretože.

Rečník 0

Neodkladné opatrenie je vykonateľné, momentom jeho vydania, nemusíme čakať na právoplatnosť.

Nie, nemusí tam byť žaloba vo veci samej. Odteraz to platí.

Rečník 1

To, že.

Rečník 0

Či rešpektoval alebo nerešpektoval Denník N toto neodkladné opatrenie tými článkami, to nie je náš problém, to nech si rieši niekto iný, ale to, že obsah toho článku nie je vecná kritika, purcuje k ľuďom nenávisť, lebo spája konkrétnu sudkyňu bezbreho a bezdôvodne fašizmom.

Ved' si pozrite len nadpis toho článku. Ak budú súdy chrániť fašistov, my budeme chrániť pravdu a spravodlivosť. To, že je to v rozpore s etickými pravidlami novinára NATO, je syntikát novinárov, ktorý dokonca vie ukladať sankcie a to je sankcia tlačovej digitálnej rady v rozhodnutí, ktorým konštatuje nejaké porušenie a predstavte si. Oni vedia vydávať aj predbežné opatrenia. To som sa dočítala. Takže asi aj tam funguje nejaký takýto systém. Takže o tom, o tom celé je, o tom, že dajte vecnú kritiku, o tom, že polemizujte s rozhodnutím súdu, ale neurážajte sudcov a môžete potom písať 4 články, ako ste vymazali komentáre, v tých ľuďoch? Tá nálada je, vyburcovali ste ich k tomu a či to napíšu do komentárov alebo si to povedia medzi sebou susedia alebo s tým pôjdu do ulíc alebo budú pred nejakým súdom, asi to odnesie nejaký iný sudca alebo táto konkrétna sudkyňa, to je to, čo je následok takýchto článkov.

Otváram rozpravu.

Aj že Pružinec.

Rečník 2

Ďakujem za slovo. Ja si myslím, že čo sa týka Denníka N, ktorý doposiaľ vieme, akým spôsobom písal o niektorých sudcoch, ktorý, s ktorými sa rozhodnutiami sa tento denník alebo konkrétni novinári nestotožňovali, prekročil v tomto prípade už absolútne všetky červené čiary, myslím si, že v prípade Denníka N ide už skutočne o recidívu. Dovolím si pripomenúť, myslím, že to bol rok 2 3, keď sa nejaký dôchodca mailom vyhrážal moderátorke pani Jančkárovej a v súvislosti s tým trestným stíhaním, ktoré išlo voči tomuto pánovi, vtedy myslím, že to bol opäť pán šéfredaktor Kostolný, myslím, že s nejakým ďalším, ak si dobre pamätám. Volal sa Brunovsky. Títo dvaja páni si dovolili spochybňovať intelektuálnu úroveň sudcu, ktorý vo veci rozhodoval a to bol Braňo Harabin mladší, dokonca sa 1 z nich vyjadril, myslím, že to bolo, áno, v podcaste pani Tódovej, kde sa opýtal 1 z nich, či teda ten Harabin, čo má spoločne s Harabinom, bolo mu odpovedané, že je to jeho syn a týmto bolo pre pána Brunovského vybavené, lebo zareagoval tak, že a tým bolo povedané všetko, keď už sa tu spomínalo, čo všetko popísal Denník N o tom, ktorom sudcovi.

Tak niežeby som bola sebastredná, ale keďže ide o pána kostolného, pána šéfredaktora tohto príčetného a slušného plátku, ako nám tu povedala 1 sudkyňa, ktorá má partnerský vzťah s novinárkou z tohto denníka, tak pán Kostolný, dňa 5. 8. 2023 na Youtube kanáli Denníka N bol uverejnený teda rozhovor s názvom Kostolný koník. Slovensko. Nemôže byť také beznádejné, aby prieskumy viedol Smer. Bolo to natáčané v sídle vydavateľstva tohto denníka a v tomto rozhovore položil moderátor otázku, ktorá sa týkala verejne známeho občianskoprávneho súdneho sporu, v ktorom nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým súd zaviazal poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Alojza Baránika zaplatiť mne ako žalobkyni. Pán Kostolný, nie som Renová, volám sa aj šéf Pružinec rn na margo toho, ako uvádzate gramatiku Slovensku, mohli by ste si aj zapamätať, ako sakrétni ľudia, o ktorých píšete, volajú.

Pokračujem. Nemajetkovú ujmu vo výške 70. 000 EUR pre viaceré týmto poslancom prezentované živé výroky, ktorými hrubo zasiahol do mojich osobnostných práv chránených čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Prečo vás zdržiavam? Reakcia pána Kostolného a musím to citovať. Tak prvá vec je, že aj keby to nepovedal v parlamente, tak pre mňa je to rozhodnutie dosť prekvapivé, lebo je to dosť vysoká suma za to, že povedal vec, ktorú pani sudkyňa svojím správaním dáva dosť veľký priestor na to myslieť si, že nie vždy postupovala úplne ideálne a prezentácia verejná. Ja by som si trúfol povedať, že nie je veľkou hviezdou slovenského súdnictva a spravodlivosti. A teraz ten moment, či v parlamente alebo nie v parlamente, tak tam je viacero rozhodnutí, kde vlastne napriek tomu, že zaznejú výroky v parlamente, tak sa majú posudzovať, to sa mi zdá, že je v poriadku a že vlastne aj poslanci majú, majú mať zodpovednosť za to, že hovoria to, čo hovoria.

Skôr ma trápi, že po chvíľke, keď sa zdalo, že aj v súdnictve prebehne nejaký typ spamätania sa, uvedomenia sa a odvahy pomenovať, že aj medzi sudcami sú ľudia, ktorí sa nesprávajú

a nesprávajú slušne, nekorupčne, takto, ako keby úplne zapadlo a sudcovia sa navzájom držia a vlastne čokoľvek sa stane, tak vlastne sudcovia sú úplne samostatná kategória ľudí a toto je čiastočne, ja to vnímam, že to je čiastočne tento prípad, tento rozhovor je doposiaľ verejne dostupný pod tým linkom, ktorý je tam uvedený. A ako som sa pozrela, má našťastie iba 2 7 000 pozretí od minulého roka. Chcem tým povedať, že pán Kostolný nie prvýkrát, ale aj v mojom prípade spochybnil dokonca právoplatné, nie ako v prípade tohto neodkladného opatrenia, ktoré je zatiaľ iba vykonateľné súdne rozhodnutie, spochybnil moju morálnu a sudcovskú integritu, naznačil a opätovne verejnosti podsúva, že som v spore nemala byť úspešná, to je spochybňuje rozhodnutie súdu, pretože podľa jeho verejne prezentovaného názoru mojím správaním, ktoré pochopiteľne bližšie, ale nekonkretizuje, dávam dosť veľký priestor na to myslieť si, že som nie vždy postupovala úplne ideálne a trúfa si dokonca povedať, že nie som veľkou hviezdou slovenskej justície a súdnictva.

Nikde som sa, pán Kostolný, do tejto pózy nepasovala. A naznačujú, že sa sudcovia napriek Chvil'kovému zdaniu nespamätali, keďže nenašli odvahu pomenovať tých sudcov, ktorí sa nesprávajú a nesprávajú slušne a nekorupčne, ja si myslím, že Denník N úmyselne ignoruje fakt, že sudcovia tvoria chrbticu materiálneho právneho štátu, ale ako vyplýva z jeho publikačnej činnosti v prípade, ak rozhodnutie súdu je v názorovej zhode so skupinou, ktorá iba vybraných sudcov považuje za elitných, tak je aj sudca v poriadku a je exkubovaný aj v prípade, ak označí svojich kolegov za svine obžalovaného, prirovná k svojmu psovi a pod. lebo takýto sudca mediálnemu lynču tohto denníka podrobený nie je. Ja som ilustrovala iba 3 prípady, pani doktorku Hadrboľcovú, pána doktora Harabina a napokon seba zopakujem, že podľa môjho názoru v prípade Denníka N ide naozaj o recidívu, k čomu sa vždycky pripája 1 konkrétny advokát, ktorý sa volá pán Kubina.

Ja som naozaj prekvapená, že tak ako my, ako ústavný orgán sudcovskej legitimacy, ktorý máme, teda aj povinnosť ochrániť sudcov, na ktorých je spustený takýto bezprecedentný mediálny lynč, kde je sudca naozaj prirovnaný k osobe, ktorá chráni fašistu a ja nechápem, že nechápe pán Kostolný, čo týmto titulkom vôbec vyvolá, pretože on ako absolvent žurnalistiky presne vie, ako napísať článok tak, aby zaujal čitateľa, čiže do titulku dám presne to, čo chcem, aby ho upútal od toho čitateľa a čitateľ už potom ani nemá čas, ani sa mu nechce čítať ďalej. Stačí mu to, že sa dozvie, že slovenské súdy chránia fašistu, za ktorého si dovoľí Denník N označiť kohokoľvek, na koho si teda on zmysly. V tomto prípade tohto neprávoplatne nie až, ani, ešte ani odsúdení, ešte ani konanie nezačalo. Čiže keď sa bavíme o prezumpcii nevinu, tak Denník N predpokladám, že ani nevie, čo tieto slová znamenajú a to ich nechcem urážať, pretože keby poznali podstatu, význam tohto slovného spojenia, tak si takéto niečo nedovolia.

Tak ako citovala pani predsedníčka Súdnej rady, jednotlivé články etického kódexu novinára. Ja som si tuná niektoré vypichla tiež, nebudem to už opakovať, myslím si, že okrem toho, že porušili etický kódex novinára, naozaj svojim článkom nemohli nevedieť, akú u svojich čitateľov vyvolajú reakciu. Reakcia sa dostavila, pani sudkyňa bola označená za, za predajnú štetku, za predajnú štetku s čitateľom, nie pánom Kostolným a ďalším vulgarizmom boli poctiví sudcovia Slovenskej republiky vyzývaní na to, aby sa ozvali, predpokladám, že medzi tých poctivých sudcov. Tento čitateľ neradí nás, ktorí sedíme na tejto strane, napriek tomu sa

ozývame ale opačne, ako si pán Čitateľ myslí a som presvedčená o tom, že musíme prijať obhajobné stanovisko vo vzťahu k pani sudkyňi a odsudzujúce stanovisko vo vzťahu k autorovi tohto článku a nielen vzhľadom na tento článok, ale aj to, čomu za posledné roky predchádza opakovane.

Rečník 0

Ďakujem, ďakujem. No ten klik bay, to je klasická manipulatívna technika, kde tí ľudia ani nečítajú obsah. Keby aj ten článok bol korektný, čo nie je, tak už ak je takýto nadpis článku, novinári počítajú s tým, že stačí sa, oni to aj tak volajú klik baby, proste iba ten nadpis je dôležitý, ale tu je bohužiaľ aj ten obsah. Martin Bezák, potom Peter Bebej.

Rečník 28

Ďakujem za slovo, pani predsedníčka, takže si to zhrnieme. Šéfredaktor Denníka N Matúš Kostolný uviedol, že rozhodnutie sudkyne Hadrbulovcovej rešpektuje, ale nemôže sa s ním stotožniť.

Pán Kostolný následne ukázal, ako v Denníku N vyzerá rešpektovanie súdnych rozhodnutí a prezumpcie nevinu, keď napísal, že cítujem, nepotrebujete rozhodnutie súdu, aby ste vedeli, že je niekto fašista, neonacista, extrémista, antisemita, nepotrebujete rozhodnutie súdu, aby ste vedeli, že taký človek by mal byť potrestaný. Podľa názoru pána Kostolného je rozhodnutie sudkyne Hadrbulcovej hrozbou súdu? Sudkyňa Hadrbulcová sa podľa pána Kostolného pridala k vláde, znásilňovaní sprava spravodlivosti, chráni extrémistu a chce Denníku N zavrieť ústa.

Len pripomínam, že takto sa vyjadrila o sudkyňi Hadrbulcovej a jej rozhodnutí osoba reprezentujúca účastníka súdneho konania, v neprospech ktorého sudkyňa Hadrbulcová rozhodla. Pán Kostolný použil osvedčenú manipulatívnu taktiku, keď v úmysle spochybniť morálnu integritu sudkyne Hadrbulcovej, jej nezávislosť a nestrannosť o nálepkoval túto sudkyňu bez akýchkoľvek dôkazov ako pomocníčku vlády, ktorá jej pomáha znásilňovať spravodlivosť.

A Denník N, ktorému šéfuje ako posledného obrancu tej jedinej pravdy, rozume, pravdy Denníka N, ktorému chce vláda prostredníctvom sudkyne Hadrbulcovej zalepiť ústa.

Ako každá správna rozprávka, aj rozprávka od Pána Kostolného teda opisuje súboj dvoch nezmieriteľných síl Dobrá a zla, samozrejme, keďže Denník N v tejto rozprávke reprezentuje, ako inak, dobro s, sudkyňa Hadrbulcová musí reprezentovať zlo, rovnako ako v rozprávke, aj v článku pána Kostolného je dobro aj zlo absolútne vo svete pána Kostolného. Preto neexistuje akákoľvek možnosť, že by sudkyňa Hadrbulcová rozhodla podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia nestranne a podľa zákona. Jej rozhodnutie musí byť prejavom číreho zla, diabolského plánu vlády, ako zničiť Denník N a zadusiť tak posledný plamienok nádeje, že sily dobra na Slovensku zvíťazia.

To, čo je na Slovensku dobré, zákonné, spravodlivé, kto je hrdina a kto naopak zločinec, samozrejme neurčuje zákona súdy, ale pán Kostolný a Denník N. Denník N preto nepotrebuje vo svojich úsudkoch vyčkáť rozhodnutie odvolacieho súdu, ako správne pripomenul. Aj pani predsedníčka, je predsa ohrozená demokracia a najmä Denník N. Je preto potrebné

strieľať rýchlo od pása a do tmy. Čo na tom, že pri tom trafíme aj do profesionálnej cti sudkyne Hadrbulcovej. Keď sa rúbe les, lietajú triesky.

Denník N. V boji za dobro to jeho samozrejme prichádza s ďalším šokujúcim odhalením. Redaktor tohto denníka Dušan Mikušovič poukazuje na to, že sudkyňa Hadrbulcová rozhodoval aj spor medzi poslancom blahom a spoločnosťou eset a tiež spor medzi sudkyňou Pružinec rn a exposlancom Baránikom, tieto spory si sudkyňa Hadrbovcov a dovolila rozhodnúť v neprospech spoločnosti eset a pána Baránika.

Pán Mikušovič ďalej nepíše, aký vecný súvis majú tieto spory s rozhodnutím sudkyne Hadrbovcovej v spore pána Bombica s vydavateľstvom Denníka N. Nepíše ani to, v čom majú byť rozsudky, ktoré sudkyňa Hadrbovcov v týchto sporoch vydala. Vecne nie je správne alebo nezákonné.

To ani nemusí? V Denníku N majú jasno poslanec Blaha a sudkyňa. Pružnec ern sú na strane zla, a preto žiadny čestný sudca predsa nemôže ich žalobám vyhovieť.

Umberto Eko vo svojej knihe vytváranie nepriateľa opisuje manipulatívne mediálne techniky, ktoré majú odvrátiť pozornosť od podstaty veci a dehonestovať osobu, ktorú médiá označia za nepriateľa.

Praktickú aplikáciu tejto manipulatívnej mediálnej techniky ukazuje ako na prípade sudcu Mesina, ktorý uznal Berlusconiho spoločnosť Penin Investest vinnou z korupcie pri preberaní koncernu Mondadori. Onedlho potom tohto sudcu tajne nahráli novinári z televíznej stanice Kanál Sinke, ktorá patrila do Berlusconiho mediálneho impéria. Pri bežných každodenných činnostiach a reportáž o ňom nazvala ako výstrelky. Eco nazýva túto manipulatívnu techniku, ako vytváranie šumu a poukazuje na tom, že krása tohto šumu spočíva v tom, že čím je hlučnejší, tým menej človek dáva pozor na to, čo je podstatou veci, o ktorej médiá informujú. Ako eko uvádza, prípad sudcu Mesiana je exemplárny, pretože tento sudca neurobil nič iného, než že fajčil. Išiel k holičovi a mal pritom na nohách tyrkysovej ponožky, čo postačilo na to, aby táto informácia zaplnila stránky novín na 3 dni.

Podrobnosť medzi manipulatívnymi technikami pre televízia. Televízna stanica Kanal Sink použila v prípade sudcu Mesina a Spôsobom, akým Denník N informoval o rozhodnutí skupiny Hadrbovcovej, je samozrejme čisto náhodná. A teraz späť k mýtickému boju Denníka N. So zlom, našťastie Denník N na barikáde proti zlu a temným silám nestojí sám, čo teda pán kostol nezabudne, čitateľom dôrazne pripomenul. Na jeho strane stojí ono mýtické spoločenstvo spravodlivých Daniela Lipšica tvorené pár vyvolenými operatívami, vyšetrovateľmi, prokurátormi a sudcami, aj toto spoločenstvo sa preto sudkyňa Hadrbovcová rozhodla zničiť.

Podľa pána Kostolného je totiž jej rozhodnutie, citujem presne z takého sveta, ako snaha nahovoriť nám, že Čurillovci sú zločinci, i keď v skutočnosti zločincov chytali, že špeciálni prokurátori sú podvodníci, i keď podvodníkov zatvárali, že novinári klamú, i keď v skutočnosti píšú pravdu.

Pána Kostolného. V jeho spravodlivom rozhorčení. A boj za dobrú a šťastný nový svet osídlný len silami svetla, nemôže nijak vyrušiť skutočnosť, že viacerí členovia jeho

vysneného spoločenstva spravodlivých boli disciplinárne postihnutí za skutky, ktoré s riadnym výkonom funkcie prokurátora alebo sudcu nemajú nič spoločné, viaceré ich rozhodnutia v medializovaných kauzách, na ktorých výsledkom mala záujem predchádzajúca vláda a médiá, akým je Denník N, boli pre závažný zásah do základných práv a slobôd obvinených zrušené Ústavným súdom Slovenskej republiky alebo ich rozpor s dohovorom konštatoval Európsky súd pre ľudské práva.

O tom sa v rozprávkach nepíše, veď ako sme si už povedali, dobro a zlo je v nich absolútne. Aj tieto právoplatné rozhodnutia vnútroštátnych a medzinárodných súdov sú preto zrejme vo svetle vo svete, pardon Denníka N, len výronom zla a temných síl. Podobné je to aj s nahrávkami zabezpečenými presnom konaní na základe príkazu súdu, na ktorý sa policajti protežovaní Denníkom N dohadujú ako na základe úradných záznamov a realizačného návrhu, ktorí v danom čase neexistovali, teda bez akýchkoľvek dôkazov napísať uznesenie o vznesení obvinenia osobám, ktoré ich vyšetrovali pre podozrenie zo závažnej trestnej činnosti, ktorej sa mali dopúšťať ako predstavitelia Ozbrojeného bezpečnostného zboru, samozrejme tak, aby vec spadla do pôsobnosti Úradu špeciálnej prokuratúry.

Pána Kostolného. A Denník N. V slepom boji za spravodlivosť nevyrušil ani to, že boli upozornení na to, že zverejňujú nepravdivé tvrdenia bývalého špeciálneho prokurátora Daniela Lipšica a obvineného Čurilla o tom, že nahrávky, ktoré usvedčujú konkrétnych prokurátorov bývalého Úradu špeciálnej prokuratúry, eufemisticky povedané, nie moc prívetivého zaobchádzania s podozrivými osobami boli manipulované. Svedomie sa v novinároch Denníka N nepohlo ani potom, ako boli konfrontovaní s objektívnym dôkazom, ktorý nimi rozširované nepravdivé tvrdenia vyvracal.

Toľko zo sveta Denníka N a rozprávok o boji dobra a zla. A teraz späť do krutej reality. Nikto nebráni médiám informovať verejnosť o dianí v súdnictve a kritizovať súdne rozhodnutia nie je vhodné ani paušalizovať, je mnoho novinárov, ktorí informujú o justícii aj rozhodnutia síce kriticky, ale robia to vecne a objektívne.

Je však potrebné uviesť si, že masmédiá sú štvrtou mocou v štáte, ktorá významným spôsobom ovplyvňuje verejnú mienku a nálady spoločnosti.

Ako sa teda vysporiadať s tým, ak niektoré z nich zneužívajú svoje postavenie a mediálnu moc na podkopávanie autority štátnych inštitúcií, osočovanie svojich názorových oponentov a presadzovanie svojich záujmov za akúkoľvek cenu. Obávam sa, že obyčajné deklarovanie tejto skutočnosti uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky nebude postačovať a nebude mať teda žiadny účinok. O tom svedčí aj skutočnosť, a to už to aj pani predsedníčka spomínala, že istý novinár, ktorý si nezaslúži, robí reklamu vo verejnom priestore. Označil predsedníčku Súdnej rady po tom, ako sa verejne ohradila voči útoku Denníka N na sudkyňu Hadrbulcovú, za osobu, ktorá mudruje a nemá elementárnu schopnosť čítať s porozumením. Podľa môjho názoru v takomto toxickom mediálnom prostredí je potrebné brániť inštitúcie systémovo, a preto okrem toho, že zahlasujem za navrhované uznesenie ako člen stálej legislatívnej komisie Súdnej rady dám tejto komisii podnet na to, aby spracovala pre Súdnu radu legislatívny návrh, ktorého cieľom teda bude zriadiť samosprávnú organizáciu novinárov, ktorá bude reálne spôsobilá sankcia vynucovať od svojich členov, dodržiavanie

základných zásad novinárskej práce, rovnako ako je tomu napr. u advokátov, notárov, sudcov alebo iných povolání, ktorých výkon si vyžaduje zodpovednosť náležitú.

Rovnako bude cieľom tohto legislatívneho návrhu novelizácie ustanovení Občianskeho zákonníka o osobnostných práv fyzickej osoby a dobrej povesti právnickej osoby, ktoré by sa doplnili o právnu úpravu, podľa ktorej ak osoba, ktorá vydáva periodickú publikáciu, čiže ľudovo povedané médiá, za účelom dosahovania zisku spôsobila výrokmi zverejnených periodickej publikácie závažný zásah do osobnostných práv inej osoby, bude takýto škodca povinný poskytnúť poškodenému primerané finančné zadosťučinenie vo výmere podľa odôvodnenej úvahy súdu, ktoré je. Spodná hranica však nebude môcť byť nižšia než určité percento ročného obratu tohto škodcu. Rovnako bude potrebné, aby právna úprava časového koncentrovala súdne konanie a o ochranu osobnosti tak, aby v zásade do nich súdy reštituovali včas, pretože neskoro poskytnutá ochrana v takýchto prípadoch nielenže nie je žiadnou ochranou, ale sekundárne traumatizuje osobu poškodenú zásahom.

Na záver chcem apelovať na všetkých, aby chránili inštitúcie, ako ďaleko to môže dospieť, ak sú inštitúcie sponchyňované neustálymi mediálnymi útokmi, sme naposledy mohli vidieť na námestí v Handlovej. U sudkyne Hadrbovcovej to našťastie zostalo len pri nenávisťných útokoch na internete, kde už ako bolo spomínanej, ju anonymné osoby označuje napr. za predajnú štatku. Je to potrebné povedať, je to vulgarizmus, ale niekedy tá verejnosť tiež potrebuje, aby dostala takú tú povestnú Packu a aby sa teda ako keby prebudila a zistila, že o čom sa tu naozaj rozprávame. Ja zároveň dúfam teda, že tieto útoky na sudkyňu Ahrbovcovú a iných sudcov, ktorí si dovoľia vydať rozhodnutie, ktoré bude v rozpore s predstavou niektorých teda našich médií nebudú gradovať do fyzických útokov. Ďakujem pekne.

Rečník 0

Ďakujem pekne. Ja len krátku reakciu, Budiš, keby sa médiá cítili ako štvrtá moc v štáte.

Rečník 9

Ale niektoré médiá sa cítia ako jediná moc v štáte a tam je problém.

Rečník 0

A trochu by si mohli uvedomiť, že súdna moc v štáte.

Rečník 1

Tu sudcovia, tu prokurátori sú notári, sú exekútori a aj keď nie je to verejná, verejné postavenie pod ochranou štátu, ale advokáti majú svoje postavenie v rámci justičného systému. My nie sme politici.

Rečník 0

To, že verejne vystupujeme a verejne sa musíme často vyjadrovať neznamená, že sme politici a pri všetkej úcte a rešpekte k mnohým politikom, politik nepotrebuje žiadne vzdelanie, kdežto sudca, advokát a všetky tieto profesie, to je kurník. Ťažká cesta, kým sa ňou človek stane a odborná cesta.

Takže láskavo si nás nepletie s politikmi, my nie sme politici.

Faktická poznámka. A ešte Pružinec, potom Peter Bebej.

Rečník 2

Ďakujem pekne, ďakujem Martinovi Bezákovi, ako to krásne zhrnul, aj v rozprávkovom duchu, aj v reálnom duchu. Ja by som v súvislosti s tým, čo povedal Martin Bezák, iba doplnila a poukázala na stanovisko číslo 7. Je to pre novinárov poradnej rady európskych sudcov, ktorí dvadsiateho tretieho až 25. Novembra 2005 prijali stanovisko, v ktorom, v ktorom, v bode 5.5, keby si to chceli vyhľadať, uviedli, cítujem, ak je sudca alebo súd atakovaný zo strany médií alebo zo strany politikov alebo iných spoločenských aktérov cez médiá pre dôvody, ktoré sa týkajú výkonu spravodlivosti, SISJ má za to, že s ohľadom na povinnosť justičnej zdržanlivosti dotknutý sudca by sa mal vyhnúť reakcii takou istou cestou, majúc na pamäti fakt, že súdy môžu napraviť chybné informácie rozšírené v tlači SIS, že jej verí, že by bolo vhodné, aby národný sudcovia využívali podporu osôb alebo orgánov t.j.

Najvyšších súdnych rád alebo sudcovských asociácií spôsobilých a pripravených vo vhodných prípadoch odpovedať promptne a efektívne na takéto ataky a myslím si, že toto je práve našou úlohou.

Rečník 0

Pardon. Peter Bebej, potom Peter Šamko.

Rečník 31

Ďakujem. Ja poviem len pár viet z toho.

Rečník 18

Čo vlastne bolo povedané a opakujeme to tu stále.

Každý má povinnosť rešpektovať súdne rozhodnutie, o to viac, ak je toto rozhodnutie vykonateľné, čiže v takom prípade je povinný sa mu podriaďovať.

Rečník 31

A.

Rečník 18

Tu máme neodkladné opatrenie, ktoré vlastne ešte nie je právoplatné, ale je už vykonateľné.

Každý, kto vlastne vystupuje vo vzťahu k verejnosti aj z typu profesie alebo z iného dôvodu, by mal vedieť tlmiť vášne.

Rečník 31

A.

Rečník 18

Teda najmä ten, kto môže ovplyvniť verejnosť a používať pritom primeraný slovník.

Vo vzťahu k danému rozhodnutiu je zrejmé, že je to rozhodnutie vydané na dobu určitú, do skončenia trestného stíhania, aj keď ja si kladiem otázku, ktorého trestného stíhania

a ak je vedených viacero trestných stíhaní, tak ktorého z nich konkrétneho.

K samotnému rozhodnutiu poviem, nejdem do jeho obsahovej stránky, je to ešte neprávoplatné rozhodnutie, ak bude podané odvolanie, je tam Odvolací súd, ktorý sa s tým vysporiada a ja mám vo svojom vnútri nejaké otázky a verím, že tie otázky budú zodpovedané.

Čo mi ako formálnej stránky používa, sa tam poviem navrhiteľ, odporca, ktoré sa už v civilnom sporovom poriadku nepoužívajú, tiež mi tam chýba vo výroku a to je, poviem len ako fakt.

Postup podľa § 337.

Rečník 29

Totíž.

Rečník 1

Tieto neodkladné opatrenie.

Rečník 18

Ktoré má, by som povedal, rozhodnutia vo veci samej, kde.

Rečník 4

Súd navrhovateľovi rozumej žalobcovi neuložil povinnosť určenej lehote podať žalobu s určitým obsahom.

Rečník 18

Ale ak súd tak postupuje, tak musí vo výroku, keď takúto povinnosť neukladá, čo je diskrečná právomoc súdu, či sa rozhodne tak postupovať alebo nie, ak tak nepostupuje, tak je povinný poučiť odporcu, akým spôsobom sa môže brániť. Bez toho, že by ma to určil lehotu v inom konaní a tu ten výrok nevidím, takže ja nejdem do kritiky.

Rečník 29

Len.

Rečník 18

Uvádzam, že v niečom istom rozhodnutí, čo zákon predpokladá.

Rečník 29

Iba.

Rečník 18

Teda konkrétne postupoval § 337. Môžem to aj odcitovať, ak sú nariadené?

Rečník 0

Nemyslím si, že akože nie sme Odvolací súd, pardon.

Vôbec nejde o obsah rozhodnutí.

Rečník 18

Podstata moja je taká. Nikdy nie je namieste dopúšťať sa akýchkoľvek osobných invektív. Voči sudcovi, ktorý vydal dané rozhodnutie, môžeme toto rozhodnutie podrobiť kritike, ktorá musí byť primeraná svojim obsahom a aj použitým slovníkom.

Rečník 0

Ďakujem, ďakujem. Skúsme sa sústrediť na to, čo jej predmetom tohto bodu a to je mediálne útoky na sudkyňu Vieru Hadrbulcovú. Ja som na začiatku povedala, že aj preto som dala to tlačové vyhlásenie také, aké som dala, že som nešla do obsahu toho rozhodnutia. Nie sme my odvolacím orgánom, odvolacím súdom je Justičný palác, ten bude rozhodovať o tom, čo tam chýba, čo tam nechýba, či je to správne alebo nesprávne rozhodnutie a ani ma nezaujíma obsah toho rozhodnutia. Keby bolo celé zlé, bolo by v rozpore. Čo to máte cez? P, či niečo také? Na to je Odvolací súd. Nie novinári, ktorí ho môžu kritizovať, ale ja sa nebudem vyjadrovať k tomu obsahu. A toto nebola kritika. Faktická poznámka k Peťovi Bebejovi. Hajše Pružinec, potom do rozpravy Peter Šamko, Marián Fečík, Adrian Kuzk.

Rečník 31

To je hrozné. Tak ja sa prihlásim, lebo chcem reagovať na doktora Bebeja a predsedníčka Súdnej rady povie všetko, čo som chcela povedať, takže len v krátkosti, chcela som len povedať, že nie sme odvolačka, aby sme to hodnotili a len k tomu, ako si povedal navrhovateľ, odporca v prípade, ak je podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bez žaloby pred začatím konania vo veci samej sa používa naďalej aj v Bratislave navrhovateľ a odporca a keď je žaloba, sa používa žalobca a žalovaný len toľko.

Rečník 0

Dobre. Peter Šamko, Marián Fečík, Adrián Kucek.

Rečník 1

No.

Rečník 30

Ja začnem, možno prekvapivo pochválím pána bývalého predsedu Súdnej rady, pána Mazáka, ten.

Sa tiež, včera, to bolo tuším na stránke alebo na webe Denníka N, vyjadroval k tomuto rozhodnutiu. Nesúhlasil s ním, kritizoval ho tu pritom obsahu a v podstate veľmi pekne ukázal, ukázal šéfredaktorovi Denníka N, ako má vyzerat' kritika rozhodnutia prípustná.

Presne tak, ako to len napísal. To, čo tu aj niekto, aj doktor Bebej hovoril, že čo mu vadí na tom rozhodnutí vo výroku, čo mu vadí v argumentácii a t d'. takto by naozaj mala vyzerat' tá kritika nielen od neho, ale možno aj od novinárov, že oni kľudne, keby takto oni kritizovali to rozhodnutie, tak je to absolútne v poriadku, ja nie. Raz v tom kritizoval tiež súdne rozhodnutia a nielen slovenské a tiež som sa snažil držať toho, čo sa mi nepáči na tom výroku, na odôvodnení a t d'. to je tá kritika podľa mňa prípustná a keď si porovnáte článok doktora Mazáka a potom článok články tie novinárske, tam je jasne vidieť, že kde idete, kde hovoríte o rozhodnutí a kde o argumentácii, o výroku a kde hovoríte o sudkyňi, že tam teda koho

zaujímá rozhodnutie a koho vlastne zaujíma sudkyňa? Takže nemusím hovoriť aj o tom obsahu toho rozhodnutia, lebo ukázal to ten článok, článok pána Mazáka v tom Denníku N, že ako by sa asi malo kritizovať a čo je podľa mňa, čo je podľa mňa prípustné a tak by to malo byť. Pokiaľ ide o článok pána šéfredaktora Denníka N, tak mňa tam zaujali tie niektoré veci také, že v tom článku je, že my budeme chrániť pravdu a spravodlivosť a potom v obsahu toho článku.

Rečník 1

Je.

Rečník 30

Sudkyňa chce zavrieť Denníku N ústa, nemôžu nám zakázať, aby sme o ňom písali, novinárov, novinári klamú, sudkyňa chráni Bombica, sudkyňa stratila súdnosť a chráni násilníka, jak som to prečítal, tak som povedal, že tak som si hovoril, musím sa rýchlo dostať k tomu rozhodnutiu tej sudkyne, lebo to proste asi zakázala im asi cenzúru zaviedla alebo niečo som si myslel, keď som to sám čítal a potom, keď som videl to rozhodnutie, tak tam v tom výroku v podstate sú 3 veci alebo 3 slová zakázané, t zn. nikto im, nikto Denníku N nebráni, aby naďalej písali o pánovi Bombicovi, nikto im nebráni, aby písali negatívne o ňom, nikto im nebráni, aby ho, aby ho kritizovali akékoľvek kauzy, ak má, aby o nich písali, venovali sa im investigatívne alebo komentárovo. Nič v tom výroku rozhodnutia súdu som také nevidel. A toto mne vadí, toto mne vadí, že ak pán šéfredaktor píše v nadpise, že oni idú chrániť pravdu, tak tým, že ide, chcú zavrieť Denníku N ústa a chcú nám zakázať, aby sme písali, tak to proste pravda nie je. Toto rozhodnutie nerobí, nerobí to vo výroku, nerobí to v odôvodnení, nerobí to nikde. To rozhodnutie absolútne nezakázalo Denníku N venovať sa pánovi Bombicovi a aj negatívne, kriticky, ešte raz to zdôrazním. Takže to pravda podľa mňa nie je.

To bolo to hecovanie, v čom ja vidím, čo ešte aj mňa prinútilo, aby som si vyľadil alebo nejakým spôsobom sa dostal k tomu rozhodnutiu, že teda čo sa to tam udialo v tom rozhodnutí, že je z toho taký povyk, ale proste tam nič nie je, tam len 3 slová v podstate sú alebo 3 označenia, ak by som to nazval a ostatné voľný štýl. Ďalej ten Denník N môže naďalej fungovať a ja si myslím, že oni dokážu písať články aj kritické, aj negatívne, aj neviem aké, aj bez tých troch slov, tých označení, takže ešte raz. Toto mne vadilo, toto pravda podľa mňa nie je, lebo to nie je v tom rozhodnutí a to v podstate je do určitej miery, z môjho pohľadu chyba toho šéfredaktora, že písal ten článok tak, že tam uvádzal veci, ktoré nevyplývajú z toho rozhodnutia, nedal ho tam celé, že tu máte, prečítajte si výrok a sami posúďte, že či nám niekto zakazuje písať, či môžu, nemôžeme sa kriticky to tam proste nebolo a v tomto sa mi to zdá zavádzajúce, zavádzajúci ten článok alebo taký článok že ecuje tých ľudí, lebo v podstate uvádza tam, uvádza tam niečo, čo nie je v tom rozhodnutí a čo tam nikdy nebolo a čo tam ani ten novinár nemôže vidieť?

Ak ja vám zakážem používať slovo fašista, znamená to, že nemôže písať o ňom alebo že chránite niekoho, ako môžete chrániť násilníka, ako to on píše a nie jeho obeť? Tým, že zakážete používať 3 slová. Absolútne nechápem tú konštrukciu, proste tretíkrát to poviem. Denník N môže každý deň zrovnať pána Bombica so zemou, lebo mu to, lebo mu

to nikto nezakázal. Takže ešte 1 vec, keď som spomínal pána Mazáka, ani on nehovorí v tom svojom článku, kde kritizuje to rozhodnutie o tom, že by niekto zakazoval niečo Denníku N, že by nemohli písať, že by nemohli písať kriticky alebo nejakým akýmkoľvek spôsobom pánovi Bombicovi, t zn. je jasné.

Rečník 1

Kto.

Rečník 30

Reprodukuje alebo interpretuje to rozhodnutie správne a kto nesprávne? Druhá vec, toto, ak sa takto reprodukuje rozhodnutie, že vypíšete, čo tam nie je a v podstate a ja som to vypísal 4× tam bolo to, že chcú nám zavrieť ústa a aby sme a zakázať nám písať a chrániť násilníka. Stále dookola opakujete to, čo nie je v tom rozhodnutí a to je podľa mňa nebezpečné a keď to spojíte s tým označením fašista, tak je to podľa mňa do určitej miery už taký apel na odvolací orgán, na Krajský súd. Ak nechcete byť aj vy označení za fašistov? Tak dobre čítajte, čo tu hovoríme, lebo proste by to tak mohlo nakoniec, nakoniec skončiť, takže ešte raz, ja som za to, aby sa kritizovali rozhodnutia súdov, však v odbornej diskusii, my to máme bežne, navzájom si kritizujeme rozhodnutia, novinári kritizujú ktokoľvek a keď sú aj novinári, účastníci konania, aj tak im nie je možné zabrániť v tom alebo zakázať, aby mohli kritizovať rozhodnutia, ktoré sú proti nim.

Je normálne, že využijú to, že sú v podstate noviny, ale mali by to podávať takým, takým spôsobom, aby nedeformovali to rozhodnutie, aby v podstate neklamali o tom rozhodnutí, aby nepodsúvali pod to rozhodnutie niečo, niečo, čo tam nie je, no a z môjho pohľadu práve pre toto by sa mala Súdna rada tomu, tomu venovať, že tu jednoznačne ten článok.

Navodzuje dojem cenzúry alebo pomaly už vypnutia, vypnutia Denníka N z absolútneho zákazu a vôbec to ten, vôbec sa ten súd.

Rečník 12

Súd neurobil.

Rečník 3

Takže tak.

Rečník 0

Ďakujem pekne. No teraz sa sústreďte, lebo toto asi už neviem, či sa mi podarí ešte niekedy povedať. Pánovi Mazákovi sa podarila vecná kritika. Je to tvrdá kritika, ja som ho v minulosti veľmi, aj som reagovala na jeho útoky voči sudcom, aj vo vzťahu k rozhodovacej činnosti, ale toto zostalo v rámci hracej plochy, z vnútornej strany mantinelu, aby sa vedelo, že nemám osobne voči nemu nič a uznám, keď sa mu niečo podarí. Faktická poznámka k Peťovi Šamkovi. Martin Bezák, potom aj ešte Pružinec a potom do rozpravy Marián Fečík, Adriaán Kus.

Rečník 28

Ďakujem pani predsedníčke za slovo, ja len k kolegovi Petrovi Šramkovi, ty si uviedol, že absolútne nechápeš tú konštrukciu pána kostolného, ja k tomu len, že on ti to určite niekto

v Denníku N alebo v týždenníku týždeň vysvetlí, lebo zrejme nevieš čítať s porozumením tieto ich názory.

Rečník 15

Takže.

Rečník 28

Budete to určite v najbližšej dobe vysvetlené. Ďakujem.

Rečník 0

Ešte, prepáčte, opäť, pani podpredsedníčka, skončím tebe do poradia. Nie, nepoviem to, len aby aj verejnosť počula. Pán Kostolný včera večer 19. 3 5. Poslal také stanovisko a povedal, že teda, aby som ho prečítala, keďže ja 19. 3 5. Maily prijímam večer, poslala som ho okamžite po prečítaní všetkým členom Súdnej rady to stanovisko máte, oboznámili ste sa s ním a len upriamujem pozornosť, že je to vy súd toho článku, ktorý máte súčasťou, čiže nie je to nejaké vyhlásenie, ktoré by bolo ešte niečo navyše, je to v tých článkoch. Teraz aj ešte Pružiecc a potom do rozpravy. Marián Fečík, Adrián Kutek.

Rečník 2

Tuujeme a rýchlo, napäta. Ja chápem, že ty Peťo nerozumieš tomu, ako môžu napísať taký článok o tom, že sa nám súd snaží zavrieť ústa a t d'. vieš, lebo ty si sudca a ty nemáš potrebu manipulovať verejnú mienku, ale keby si napísal článok. Objektívne. Tak, že bolo vydané voči nám neodkladné opatrenie, ktorým nám bola uložená povinnosť zdržať sa označovať pána Bombica slovom antisemista, fašista a extrémista, no tak to potom ten článok si nikto neprečítal, ale keď napíše, že to, čo napísali oni, tak hneď to má zvýšenú sledovanosť a hlavne teda čitateľnosť, čo sa týka toho, že zavrieť ústa. Mne to teda analogicky pripomenul vyjadrenia pána poslanca Baránika, ktorý vážené médiá. Doposiaľ mi nezaplatil ani korunu a ani sa mi neospravedlnil napriek tomu, že má právoplatný a vykonateľný rozsudok. Rok A4 mesiace. Aby ste vedeli, pán Baránik po tom, ako mňa označil za najskorumpovanejšiu, najväčšiu priet'ahárku, členku justičnej mafie.

Neviem ešte čoho všetkého a pardon, toto bola dôležitá veta. Je zverstvo, ako rozhodujem, pretože rozhodujem tak, ako oni nechcú. No tak tento pán Baránik presne toto rozprával, že moja žaloba na ochranu mojej osobnosti, ktorá voči nemu smerovala zvyškom nemajetkovej ujmy v pôvodnom konaní 2 00. 000 Sk. Vlastne jeho má zastrašiť, má zastrašiť všetkých členov zákonodarného zboru, aby nikdy nemohli už nič kritické povedať na ktoréhokoľvek predstaviteľa justície. Kritika a hrubé osočenie a podozrenie mňa z presne nejakej činnosti je snáď veľký rozdiel, ktorý my si tu vysvetľovať nemusíme. Ďakujem.

Rečník 0

Stihla som, áno, skoro presne, ešte máš 9 sekúnd. Marián Fčík.

Rečník 1

Ďakujem.

Rečník 12

Nikoho, pretože mi to pripomenulo znenie sociálnej encykliky Svätého Otca Františka Fratelli Tutti, všetci bratia zo 4. Októbra 2020.

Ja teda nedisponujem tým darom viery a napriek tomu, lebo práve preto by som si dovoľil na tomto mieste nezdržiavať, ale odcitovať 4 vety.

Prvá. Prevláda zvyk, že protivníka rýchlo zdiskreditujeme a počastujeme ponižujúcimi nadávkami. Namiesto toho, aby sme čelili otvorenému a rešpektujúcemu dialógu, v ktorom by sme sa usilovali hľadať syntézu, ktorá nás posúva ďalej. Najhoršie je, že tento jazyk obvyklý. V mediálnom kontexte politickej kampane tak zovšeobecnil, že ho denne používajú všetci. Debata je často zmanipulovaná čiastkovými záujmami mocných, ktorí zákerným spôsobom ohýbajú verejnú mienku vo svoj prospech.

Nemám na mysli len vládu, ktorá je práve pri moci, pretože takáto manipulatívna moc môže byť ekonomická, politická, mediálna, náboženská.

Rečník 28

Alebo akéhokoľvek druhu. Ja si myslím, že toto sú slová niekoho, kto používa všeobecnú autoritu a ktoré do tohto kontextu proste zapadajú.

Rečník 15

Ďakujem.

Rečník 12

Ďakujem.

Rečník 0

Pekne. Adrián.

Rečník 1

Korek. . Určite preto, lebo.

Rečník 15

V konkrétnom médiu sa zrazu sústredili na verdikt, ktorý sa priamo dotkol tohto denníka. Žiada sa pripomenúť, že sa ocitli v pozícii, ktorá je bežná pre tisíce občanov našej krajiny povinných rešpektovať súdne rozhodnutie bez ohľadu na to, že s ním nie sú spokojní, ale systém spravodlivosti nemožno meniť článkami v novinách, ani sociálnymi statusmi mediálne známych osôb bez ohľadu na to, aké cnosné sú ich úmysly. Spravodlivosť totiž nepozná prívlastky. Nie je dobrá, ani zlá a už vôbec nie selektívna. Za každým rozhodnutím ja osobne je, teda je človek, a preto, že aj sudca je len človek z mäsa a kostí povolaný vykonávať spravodlivosť podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, odbornosti a poznatkov rozpoznávať merite zákonnosť, má právo byť aj omylný, na to slúži systém opravných prostriedkov riadnych, ale aj mimoriadnych, na podklade ktorých vykonávajú nadriadené orgány súdny prieskum napadnutých rozhodnutí, netvrdím, že je to práve tento prípad, ale kritika súdnych rozhodnutí.

No a vždy svoje limity tak z pohľadu formy, ako aj obsahu prednášanej kritiky. Slobodné

médiá sú nepochybne základným pilierom demokracie, vedome si svojej ťaživej zodpovednosti, ale súčasne aj obrovského vplyvu.

Na verejnosť. Z uvedeného dôvodu som presvedčený, že primeraná zdržanlivosť prezentovania kritického postoja a príkladné rešpektovanie súdneho rozhodnutia osobitne dotknutého sudcu alebo sudkyne je na, na mieste najmä v prípadoch, ak práve médium je stranou konania, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

V opačnom prípade vysielame signál verejnosti, že každé súdne rozhodnutie môže byť zo svojej podstaty nesprávne, nakoľko vždy existuje strana konania, ktorá s rozhodnutím nie je spokojná. Následky môžu byť rôzne, nevylučujúc neakceptovateľné ohrozenie sudcu alebo sudkyne, akceptovaním neprípustnej kritiky súdneho rozhodnutia. Vytvárame priestor pre rôzne ciele, napr. dosiahnuť zmenu rozhodnutia v prospech neúspešnej strany konania, pokiaľ by sme chceli nepriamo neprípustne ovplyvňovať rozhodnutie odvolacieho súdu, asi by sme to nerobili inak.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem.

Rečník 0

Peter Šamko, faktická k Adrianovi Chucekovi.

Rečník 30

Ja ešte by som len chcel dodať, že ja často tie články, keď vidím a ktoré sú o súdnych rozhodnutiach a keď tam vidím meno a priezvisko.

Meno a priezvisko sudcu, tak hneď ty hovorím, že to nebude o kritike súdneho rozhodnutia, ale to bude o nenávidení niekoho. Keď chcete kritizovať súdne rozhodnutie, nemusíte uvádzať meno sudcu, na čo ani priezvisko uvádzate protiargumentáciu, v žiadnom prípade to meno tam nehrá úlohu, lebo je 1, kto to videl, keď chcete, aby bolo koho nenávidieť, tak dajte presne to, dajte presne to priezvisko a takmer žiadne argumenty a k tomu ešte dajte niečo, čo v tom rozhodnutí nie je a je to vybavené. No, takže ako toto asi by tiež mohlo byť, že áno, ideme kritizovať, ale zameriame sa práve na rozhodnutie, nie na osobu, na argumenty, protiargumenty a z toho niečo možno vyplujeme. Zaujímavé.

Rečník 1

Ďakujem, ďakujem.

Rečník 0

Do rozpravy už nikto nie je prihlásený, takže ukončujem rozpravu a dovolím.

Rečník 1

Si.

Rečník 0

Upriamiť vašu pozornosť na to, čo ste dostali teraz pred sebou, je to návrh, ja som tam zámerne napísala rukou, návrh je tam voči osobe, sudkyňa, má byť, nie sudcu, tam hneď druhý riadok, to je len jak som to rýchlo písala, tak po mne si to Stimol. Doktor Kusek, prejdete si to očami,

ak tam máte zásadné zmeny, návrhy, tak prerušíme na 10 minút. Ja som vychádzala, priznám sa, nebudem sa tváriť, je to ľahko zistiteľné, vychádzala som z uznesenia, ktoré sme prijímali pri Marekovi Filovi, len som to updatela na danú situáciu. Nespomíname tam médiá, je tam všeobecne. Verejne vyzýva k primeranej zdržanlivosti, ak chcete doplniť médiá, vyhlasujem, teda vidím, že túto niektorí áno. Takže je 15 minútová prestávka, tak poprosím 15, 20. Dobré, ale poprosím 15, 20, prerušujem o 15, 0 5. Pokračujeme v prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, posledným bodom stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k mediálnym útokom na sudkyňu Vieru Hadrbulcovú.

Rozprava bola ukončená, prestávka bola vyhlásená za účelom návrhu prípravy návrhu uznesenia, ktoré si dovoľím teraz prečítať.

Súdna rada Slovenskej republiky ako ústavný orgán sudcovskej legitimity dôrazne odmieta mediálne útoky voči osobe sudkyne Viery Hadrbulcovej, ako aj voči ktorémukoľvek sudcovi pre jeho rozhodovacia činnosť. Každý útok na konkrétneho sudcu ako predstaviteľa jednej z troch moci v štáte je útokom na celú stáciu a veľmi nebezpečným javom. Spôsobil im vážne ohroziť nezávislosť justície a zároveň môže byť priamym ohrozením života sudcov a ich rodín. Súdna rada Slovenskej republiky verejne vyzýva predovšetkým médiá k primeranej zdržanlivosti, v rámci ktorej je prípustná odborná a vecná kritika rozhodnutí súdov, ale v žiadnom prípade nie je prípustné také konanie, ktoré je spôsobilé ohrozovať osoby, sudcov a ich blízkych. Hlasujme, prosím, teraz máme technickú chybu, takže zrušíme hlasovanie a ešte raz poprosím o opravu.

Skúste si vybrať kartičku a znovu tým, ktorým to bliká, mne to. Takže ešte raz hlasujme, prosím, teraz ďakujem. Hlasovalo všetkých 15 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za hlasovalo 15, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto, uznesenie bolo prijaté.

Ďakujem za účasť, končím posledné zasadnutie Súdnej rady v roku 2 0 2 4.

Zvládli sme to podľa mňa so každým 1 bodom a teším sa na ďalšiu spoluprácu v roku 2 0 2 5 a pevne dúfam, že Súdna rada bude plne obsadená, t. zn. že v roku 2 0 2 5 už budeme mať 18 členov Súdnej rady. Ďakujem ešte raz. Príjemné prežitie vianočných sviatkov. A pokiaľ ide o rok 2 0 2 5, tak verím, že vykročíte správnou nohou a všetko sa vám bude dariť tak, ako s tým predstavujete. Dovoľenia.